

“Iskuri” Niittänyt Mainetta

... olemme saaneet lukea sanomalehdistä uutisia siitä, kuinka Nikita Izotoff, eräs venäläinen kivihiilenkaivaja, on “kohottanut” Venäjän kivihiilen tuotantoa. Joka on seurannut kommunistisista sanomalehdistä häntä ylistäviä uutisia, niin niistä on saanut sellaisen käsityksen, että tämä “iskuri” on tehnyt enemmän hiilituotannon lisäämiseksi tai kyennyt tekemään kuin mitä Soviettihallitus on siihen nähden voinut tehdä olemassaolonsa aikana.

Niin asia todellisuudessa saattaa ollakin, sillä hän on suorittanut sen käytännöllisen työskentelynsä kautta työmaalla, jossa tuotantoa vain voidaan tehoistaa. Jotavastoin hallitus on sitä yrittänyt tehoistaa Moskovassa laatimiensa säädöksiensä kautta. Näin ollen on tämän yhteydessä pantava merkille se tosiasia, jota teollisuusunionistien taholta on yritetty kommunisteille opettaa siitä saakka kun niinkutsutut kommunistit pääsivät valtaan Venäjällä. Kerta toisensa perään olemme heille selostaneet, ettei tuotantoa enempää kuin jakokaan voida tehoistaa hallituksen antamien määräyksien kautta, vaan tuotanto- ja jakolaitoksissa työskentelyn kautta.

Izotoffin on nyt ilmoitettu lähteneen tehoistamaan Venäjän tuotantoa tällä ainoalla oikealla tavalla ja hän on saanut siitä mitä suurinta kunnioitusta hallituksen taholta. Venäjän hallituskin on siis havainnut meidän olleen oikeassa, mutta vasta sitten kun Izotoff on sen todennut päteväksi käytännöllisen työskentelynsä kautta.

Siitä, missä määrin Venäjän työläiset yleensä tulevat hänen esimerkkiään noudattamaan, ei ole lähempää tietoa. Se kuitenkin tulee lopullisesti riippumaan siitä, kuinka hallitus tulee palkitsemaan sen. Palkitsemisella emme tässä tarkoita sitä naurettavaa ylistelyä, jonka Izotoff on saanut osakseen ja johon tulemme kajoamaan lähemmin alempana, vaan sitä kuinka suuren asuuden kukin työläinen tulee luomistaan arvoista saamaan itselleen. Jos Venäjän hallitus maksaa työläisilleen sellaisen palkan, että työläiset käsittävät sen osapuul-

leenkaan vastaavan heidän työnsä luomaa arvoa, niin tuotannon tehoistaminen tulee ratkaistuksi läheisessä tulevaisuudessa. Mutta jollei se sitä tee, niin tehoistamiskysymys jää edelleenkin ratkaisematta, vaikkapa “iskureita” ilmaantuisi useampiakin.

Mutta palatkaamme jälleen Nikita Izotoffiin ja hänen niittämäänsä maineeseen. Ennen “iskuruusmaineensa” saavuttamista sanotaan Izotoffin olleen vain tavallisen maanmoukan, jolla ei ollut mitään erikolsia saavutuksia. Mutta “iskuriksi” tulemisensa jälkeen on Venäjän hallitus tehnyt hänestä suurmiehen, jota kaikkien muiden tulisi kunnioittaa ja pitää erikoisessa arvossa. Hänelle ei tosin ole vielä annettu mitään muita paitsi “iskurin” arvonimiä, jotka osoittaisivat hänen tehneen jotain erikoista tieteen tai taiteen alalla, vaan hänet on kylläkin otettu huomioon kaikkien erikoisten toimienpiteiden yhteydessä.

Niinpä, kun noin 200 kirjailijaa teki vierailumatkan hiljattain Leo Tolstoin haudalle, oli Nikita Izotoff myös heidän joukossaan siitä huolimatta vaikka hän ei olekaan kirjailija. Kirjailijat tiesivät tämän hyvin, mutta he eivät suinkaan uskaltaneet vieroa Izotoffia, sillä hän on kansallinen sankari, jolla on ehkä enemmän oikeuksia kuin yhdelläkään kirjailijalla.

Tätä emme suinkaan tuoneet esiin siksi, ettemme käsitä Izotoffilla olevan kylliksi ansioitumisia, jotka edellyttävät hänen vierailemaan Leo Tolstoin haudalla; kaikki Venäjän työläiset ovat sen ansainneet yhtä hyvin kuin kirjailijatkin, jos kysymystä ansioitumisen kannalta katsotaan. Toimme sen esiin siksi, että mieleemme tuli sellainen ajatus ettei hän mahtanut matkastaan erittäin paljon nauttia Venäjän kirjailijain ja hiilenkaivajain henkisen tason erilaisuuden vuoksi.

Tällaisella toimenpiteellä saattaa kylläkin olla “iskurien” lukumäärää lisäävä vaikutus, mutta sen tapainen yksilöiden jumaloiminen ei suinkaan tule vaikuttamaan suosiollisesti Venäjän tuotantotehon ylentämiseen nähden. Sen edellytyksenä edelleenkin on kaikkien tuotantoon osallistuneiden työläisten elintason kohottaminen.